

čitanje, naj se lotijo tudi enacega početja; porok smo jim, da bojo vstregle svojim družbenikom. Med pesmami so bile tri Vilharjeve z veliko pohvalo sprejete; dve nam je prvi-krat pela gospodičnja s posebno ljubkim glasom, ki človeku močno v srce sega; četrta pesem je bila Šubertova „Večernica“, ki jo je pel gospod, ki ga čitavnica naša med prve svoje pevce šteje. Pa še dve posebne zanimive reči ste nam bile danes podarjene: 11letna deklica, spremljana na goslih od dobroznanega umetnika, je na glasoviru igrala Haslingerjevo sonato v D-moll tako natanko in izurjeno, kakor da bi ji glasovir le igračica bila, in ko po končani igri ni ploska ne konca ne kraja pred bilo, dokler se ni še enkrat vsedla h klavirju, je nas razveselila z Ascherjevim „Sans Souci“ galopom de Bravour, v katerem je z nježnimi ročicami plesala po klavišu, da se je vse čudilo. Pokazala je očiten talent muzični in da jo vodi skušena učiteljca. — Še drugo veselje nam je danes došlo s tem, da nam je mnogospoštovan prijatelj Prešernov bral pesem njegovo „Slovo od mladosti“, pa nam v mičnem predgovoru tudi dokazal, kako se je rodila ona pesem, polna naukov za življenje naše. Hvala je gosp. govorniku donéla od vseh strani, ki je potem nam še bral „spomin“, ki ga je rajni Prešern spisal rajnemu Smoletu. — Bravci naši iz vsega tega lahko sami posnemajo, da je bila „beseda“ v nedeljo res mikavna od konca do kraja. — Veselimo se že naprej „besede“ prihodnjo nedeljo in vseh drugih.

— (*Pobérki iz raznih časnikov.*) Iz „Tagespošte“ se je, kakor „Wanderer“ piše, vrnila pravica v nekatere dunajske časnike, da je krajnski deželni odbor „preiskavo“ napel zoper milostne sestre v tukajšni bolnišnici, in da bo dotična „komisija“ zlasti zoper nečloveško ravnanje v porodnišnici na noge stopila. — „Novice“ morejo iz gotovega vira povedati, da deželni odbor ni sklenil ne „untersuchunge“ ne „komisije“; resnica je edino to: Ko je deželni odbor letos iz rok vlade prevzel gospodarstvo v bolnišnici in s tem tudi odgovornost za vse, je ob priliki, ko je dohodke in stroške za leto 1863 prevdarjal, in gledé na mnogotere pritožbe, ki jih je z besedo in v pismih slišal zastran jedil in strežbe v bolnišnici, le to vpeljal, kar je po vseh bolnišnicah od nekdanj navadno in je tudi v naši bilo, namreč: 1) da v vsaki sobi bolnišnice naj je spisek jedil vsakdanjih, da 2) vsaki dan opoldne sta zdravnik in bolnišničen uradnik pri razpartovanji jedil pričujoča, da se prepričata, kakošna in kolišna je jed, in da 3) vsak mesec, kakor inštrukcija že od leta 1816 veleva, naj bode seja vseh zdravnikov bolnišnice pod predsedništvom vodjevim; v teh sejah, v katerih naj se ekonomične pa tudi druge znanstvene reči pretresajo, in h katerim, ako je treba, se more tudi pozvati prednica milostnih sester, naj se piše zapisnik in ta zapisnik naj se predloži dežel-nemu odboru. Iz teh zapisnikov bo deželni odbor, ki je odgovoren deželnemu zboru za vse, kar se v bolnišnici godí, zvedil vse, kako in kaj, in lahko mu bo potem pravo razsoditi: ali namreč resnične napake odvrniti ali pa hudobne jezike ustaviti. To je kontrola, katero mora dežela v svojih rokah imeti, — ktera je povsod navadna in potrebna, in ktere se nobeden pošten človek ne brani, tedaj gotovo tudi milostnim sestram ne bo zoperna. Zoper gori omenjeno laž zastran porodnišnice je pa, kakor smo slišali, sam profesor porodnoslovja „Tagespošti“ pisal, naj prekličé, kar ni res.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Državni zbor je končan. Kakor je pred 20 mesci bil začetek slovesen, tako je bil tudi konec. 17. dne t. m. (v sredo) zvečer ob 8. uri so povabili presvitli cesar k sebi na dom državne zbornike, pa ob enem tudi vse ministre, dvorne kancelarje, zastopnike ptujih vlad in več družih civilnih in vojaških načelnikov, tako, da je vseh

skupaj bilo okoli 400; Poljaki so prišli v narodni svoji obleki, tako tudi rusinski kmetje v svoji. Hotli so se Njih Veličanstvo osebno posloviti od državnih zbornikov in so tedaj prijazno nagovorili tega in unega, prašali to in uno; govorili so s predsednikoma obeh zbornic, s kardinalom Schwarzenbergom in Rauscherjem in s kakimi 50 zborniki, med katerimi tudi z grofom Potockitom, dr. Riegerjem, dr. Braunerjem, dr. Tomanom itd. Ostali so cesar eno uro med njimi in se potem ločili od njih. Drugi dan 18. dne t. m. je velika očitna slovesnost končala zbor. Ob 9. uri dopoldne je bila velika maša v stolni cerkvi, ki so jo peli kardinal in nadškof dunajski. Po maši ob pol enajstih se je vse podalo na cesarski dvor v veliko in krasno ceremonijsko dvorano, kjer je zraven trona cesarjevega na desni strani bila napravljena loža za presvitlo cesarico in cesarsko rodovino, na levi pa loža za državno svetovavstvo in zastopnike tujih vlad; na desni strani v dvorani so stali zborniki gospôške zbornice, na levi pa zborniki zbornice poslancov; na tribunah je bilo vse polno družih ljudi, ki so smeli pričujoči biti današnje slovesnosti. V tistem trenutku, kmali po 11. uri, ko Njih Veličanstvo, spremljani od vseh ministrov, dvornih kancelarjev in mnogih nadvojvodov, stopijo v dvorano, pozdravi strel zunaj pred cesarskim dvorom postavljenih vojakov prihod cesarjev, in na to začnejo zvonovi zvoniti po vseh mestnih cerkvah. Cesar se vsedejo na tron, pokrijejo glavo, sprejmejo rokopis prestolnega govora in ga beró s krepkim glasom. Zapopadek govora, ki ga bomo v prihodnjem listu povedali od besede do besede, je bil ta, da se v svojem zaupanju, ki so ga razodeli lani ob začetku državnega zbora, niso goljufali, ki je dovršil veliko za ustavno življenje važnih postav, ktere govor prestolni na drobno našteva; cesar se dalje veselijo, da se je Avstrii mir ohranil in upanje razodevajo, da se bode tudi vprihodnje, — da se je zaupanje na veljavo Avstrije močno povzdignilo, — da hočejo edinost cesarstva krepko varovati in da jih je trdna volja, začeto ustavno delo dognati do konca; da so se povikšali davki, je tudi Njim srčno žal; al za zdaj ni moglo drugače biti, pa upajo, da se bo to kmali polajšalo; — po zagotovitvi, da bojo sklicali prihodnje leto spet državni zbor, se spominjajo velike sreče, ki jim jo je nebeški Oče dodelil, da jim je cesarico po nevarni bolezní ohranil, in sklepajo govor svoj z željo, naj bi Vsegamogočnost Božja ohranila Avstrijo v slogi močno in slavno v vseh zadevah. — Govor ta je bil pri mnogih točkah s slava-klici sprejet, ki pa so posebno nadušeni bili pri tistih besedah, ki se spominjajo presvitle cesarice; vés zbor se je obrnil takrat na visoko gospó, ki je bila pričujoča in tako zdrava viditi, da so srca vsem veselja igrala. — Končano slovesnost ob 12. uri je grom topov naznanjal mestu — in tako se je ž njo končal prvi ožji državni zbor. Kakor so Cesar zastopnikom svojih narodov s gostovanjem prejšni večer veliko čast skazali, tako slovesen je bil tudi današnji dan na čast ustavi. Deželni zbori bojo zdaj začeli svojo nalogo. — Za odhodnico so se še poslanci med seboj napravili gostovanje, levica posebej z ministri, desnica pa za se posebej; kardinal Rauscher je škofe gostoval. — Kmalí drugi dan je dunajski časnik razglasil novico, da je bivši predsednik zbornice poslancov dr. Hein izvoljen za ministra pravosodja.

— Iz državnega zbora. (*Govor goriškega poslanca gospoda Gorjup-a v 194. seji državnega zbora zoper povišanje gruntnega davka.*) (Konec.)

Druge dežele vživajo marsikteri polajšek, tam pa je ni nobene take polajšbe ali posebne dobrote. Poleg gruntnega davka od 24 percentov iznese deželni priklad, ki se rabi po večem za državne namene, 33 percentov, in občinski (komunski) prikladi so včasí še veliko večí.

Ker se Goriško drží naravnost laške dežele, mora med vsemi deželami največ vojakov v stan jemati in največ pri-preg dajati in plačevati.

Samo za priprege v ti deželici je treba iz deželnih dnarjev vsako leto 14.000 gold. na račun (rajtengo) postaviti in ker ni lastnega premoženja, med plačevavce davka razpartiti. Ta znesek pa, kakor bi lahko na drobno izkazal, je v primeri k velikosti dežele dvakrat tako velik, kakor je tisti, ki ga druge dežele za ta namen plačujejo. Za prevoznjo vojakov, ktere je v letih 1859 in 1860 ondi toliko treba bilo, ker železna cesta še ni bila dodelana, je goriški deželi dolnje-avstrijski deželni zalag, nekaj pa tudi državni zaklad celih 114.000 gold. posôdil, ki jih bo treba tudi razdeliti med plačevavce davkov, če bi se ne izpolnila obljuba takratnega ministerstva, da se bo namreč ta znesek prevzel na celo cesarstvo.

Če se zadnjič pomisli, da mora sedaj kmet razun gruntne davka še tudi odškodnino za odpravljene grajsinske pravice plačevati, očitno bo vsacemu, da so že sedanje obtežbe in davščine, ki se držé gruntne posesti, previsoke in take, da se več ne morejo plačevati. Priča tega je, da se tudi v boljših okrajih ali kantonih komaj tretji del davkov iztirja brez eksekucije. Vlada je sama to spoznala, ker je v začetku tega leta v Istri odpustila, kar je bilo gruntne davka na dolg ostalo.

Goriška dežela pa, odkar jo je popisana nesreča zadela, ni v boljših okoliščinah, in tudi se ne more reči, da bo sedanji stan dežele hitro prešel, zakaj trtna bolezen že trpi enajst let in ne odjenja, bolezen židnih črvičev pa že pet let, in ni ga še znamenja, da bo kedaj bolje, in če bi tudi bolezen pojnjala, škoda bi še dolge leta trpela, ker je trta sama tû pa tam do dobrega odmrla ali pa izkopana.

Pridem zdaj k drugemu, kar brani, na Goriškem gruntni davek povišati, ker je namreč tam katasterska cenitev previsoka in zavolj tega gruntni davek po primeri previsok.

Če to deželo primerimo s sosedno Kranjsko, ktero je, kakor je znano, gruntni davek hudo zadel, bomo vidili, da goriška dežela v ti reči ni manj, temuč da je še dosti huje zadeta, kakor kranjska.

Po polnovernih zapisih dosega katasterski čisti dohodek od njiv s trtami 33 gold. 10 kr. konv. dn., od vinogradov 24 gold., od senožet 17 gold. 30 kr., od vrtov 29 gold. 5 kr. na oral.

Po slovanskih hribih pa, kjer ni ne trte ne murbe, na pr. po Tominskem okraju, 12 ur daleč od Gorice, kamor je mogoče kaj prodati in v denar spraviti, in pri slabih ali nikakih cestah dosega katasterski prihodek od njiv 18 gld. 5 kr., od senožet pa 12 gld. 15 kr. na oral. V bovškem okraju, ki leži še više in dalje preč, tik poglavitnega grebena Planin ali snežnikov, je čisti dohodek od travnikov postavljen do 13 gold., od njiv do 14 gold. 15 kr. za en oral. Tem občinam se je po katasterski cenitvi naložilo skoraj trikrat toliko davka, kakor so ga popred plačevale.

Tisti vzroki, ki so bili od več strani naštetí zastran previsokega davka v goratih krajih, veljajo tudi tukaj.

Sploh moram omeniti, da kakor je ta kos goriške dežele prav enakih tal, kakoršne ima sosedno Krajnsko, bil je tudi gledé na kataster po ravno tistem merilu cenjen, kakor Kranjsko.

Da je pa tudi raván po primeri previsoko cenjena, to kažejo števila, ki sem jih gori povedal. In tukaj moram očitno oglasiti se zoper dosedanjo navado, da se namreč tri različne kronovine: Goriška, Isterska in pa Terst pokladajo skup pod en postavek državnega preudarka, namreč: „Primorje“, ter zahtevam, da se, kakor pri drugih deželah, tako tudi pri teh natanko razloži, koliko mora vsaka dežela posebej opraviti.

Istra je zavolj ondi navadne suše dosti niže cenjena, kakor pa grofija goriška in Gradiška. Po natančnem, iz finančnega ministerstva dobljenem razkazu prihaja od gruntne davka, ki je odmerjen za celo Primorje, na Goriško,

ktero šteje 51 kvadratnih milj, 372.390 gold., na Istro pa, ki ima 89 kvadratnih milj, samo 358.727 gold. Goriško ima tedaj za več kakor tretjino manjše površje memo Istre, pa mora 13.613 gold. več gruntne davka dati kakor ona. Po znanih štatičnih tabelah od leta 1858 in po tabelah pridjanih k bukvam: „Denkschrift über die direkten Steuern in Oesterreich und ihre Reform“ od leta 1860 bi od dosedanjega gruntne davka, če se privzame priklad one tretjine in šestine, prišlo v kranjski deželi na 1 oral (joh) davku podvrženega površja poprek 52 kr., v Primorji pa 49 kr., toraj za 3 kr. manj. Če se pa na davkovno površje Goriškega, ki obsega 461.125 oralov, razdelí vês gruntne davek, ki le na Goriško prihaja s prikladom tretjine in šestine vred, namreč 319.992 gld., vidimo, da v goriški grofii gré na 1 oral davkovnega sveta 69 $\frac{1}{4}$ kr., tedaj za 17 kr. več, kakor na Kranjskem, tako, da Goriško z ozirno visokostjo svojega gruntne davka stoji visoko nad okolnimi deželami. Če se pa davek poviša tako, kakor je v državnem prevdarku (preračunu) nasvetovano, prišlo bi na vsak oral 80 kr. poprek.

Ako še dalje pomislimo, da se med davkovno (davku podvrženo) površje šteje tudi celih 170.000 oralov pustih pašnikov (gmaju), da je na Goriškem sredina Krasa, ki od svoje pustote po svetu sloví, in ktereга posamni kosi tudi na Kranjsko in v Istro segajo, — dalje, da v nizavi proti morju precej veliko prostora zalega močvirje, ki rodi mrzlice in druge onđod domače bolezni, — zadnjič, da velik predel drugih goratih krajev tudi ni dosti boljši od Krasa, čeravno se vse to rajta k davkovnemu površju, lahko si posnamemo iz tega sklep, kako visoko mora po Goriškem drugi obdelovani svet (njive, travniki itd.) cenjen in z davkom obtežen biti, da je mogoče ondi sploh tako visoko srednje število pri enem oralu, kakor sem gori naznanil.

Ni tedaj drzno, če rečem, da je malo ktera dežela tako obložena z davki, kakor Goriško. Upam tedaj in se zanašam, če bi se kaka polajšba sklenila za ktero si bodi deželo, da se taista tudi goriški deželi ne bo odrekla. To sem si štel v dolžnost povedati in razložiti iz posebnega ozira dežele goriške, ki je res udana veliki domovini cesarstva, od ktere pa vendar ne more nihče pričakovati, da bi pri že obstoječih previsokih davkih in pri žalostnem pomankanju dohodkov sama privolila še v povišanje davka; zakaj kar je nemogoče, to se ne more tirjati od nikogar, naj bo še tako udan in domoljuben.

Že drugi govorniki so pred obširno razložili, zakaj se gruntne davek sploh več ne more povišati; meni toraj ni treba več mnogo o tem v misel jemati. Samo to mi bodi dopuščeno omeniti, da se nekako kaže, kakor če bi se pri nas sploh hotlo največ davka na gruntno posest navaliti. To se ne razodeva samo iz dosedanjega zneska od 24 percentov in s privzetim deželnim prikladom vred od 32 — 36 percentov, v tem ko so vsi drugi dohodki komaj z 9 percenti obteženi in kuponi celó s samimi 5 percenti; temuč jez hočem tû spomniti na davek od dohodkov (dohodnine). Nekako čudno je namreč to, da je ta novi davek premoženje, ktero je popred popolnoma brez davka bilo, samo s 5 percenti zadel, gruntne dohodke pa, ki so že 16 percentov dajali, s 5 percenti in $\frac{1}{3}$, kolikor drugo premoženje sploh ne plačuje.

Tudi naj pristavim tû, da je naš gruntne davek sploh že velik, da je že enak francozkemu, čeravno se naša dnarna zmožnost po nikakem ne more meriti s francozko. Ne gré toraj misliti pri nas na povišanje davka. Dalje moram spomniti tudi na to, da če bi enkrat čakali čas, ko bi srebro ne imelo pridavka (adžio), bi se gruntne davek že samo s tem za celo petino — po sedanjem stanu (adžia) — povišal, nasproti pa bi cena (kup) pridelkov in zemljišča v ravno ti primeri padla; vse drugači, kakor pri dohodkih iz kapitala, kteri bi se, če adžio zgine, za 20 percentov pomnožili, nasproti pa samo 2 percenta več davka plačevali; in tû mi je mala tolažba, če bi kdo rekel, da bo povišanje

davka trpelo samo za eno leto, v katerem adžio gotovo še — ne zgine; če ga povišamo, nosili ga bomo tudi v prihodnjih letih, v katerih se enkrat morejo pokazati omenjeni nasledki tega sklepa.

Še moram omeniti to posebno okoliščino, da se je povišanje gruntnega davka nasvetovalo ne pa ob enem skrbelo tudi za to, da bi se domačemu pridelovavcu kaka pomoč, kaka obramba naklonila unanjim prodajavcom nasproti. Tukaj namreč ne velja, kar so nekteri rekli, da si gruntni posestnik s podraženjem pridelkov lahko pomaga in povišek davka na kupca preloži. Na Primorskem to celó ne velja, ker se tam žito iz črnega morja in iz laških pristanov dopeljuje, tudi iz Ogerskega ga prihaja dokaj; ni toraj našemu pridelovavcu dano na voljo, kakošen kup hoče narediti. Potem je treba prevdariti, da kolikor več mora gruntni posestnik plačevati davka, toliko manj mu ostaja, s čimur bi sam sebi kar si bodi omislil, da zavolj tega mora tudi potrošnina (užitni davek) manj nesti, ker ravno vrsta gruntnih posestnikov je najmočnejša in oni užitnega blaga tudi dokaj potrebujejo.

To so vzroki in nagibi, kateri mi branijo, potegniti se in biti za povišanje gruntnega davka, in zavolj katerih jez k členu v finančne postave svetujem ta pristavek:

Visoka zbornica naj sklene:

„Tudi ima vladarstvo oblast, v primerljajih posebnega pomisleka vrednih, kjer bi ljudstvo po večletnih slabih letinah, v vinskih deželah zlasti zavolj trtne bolezni, ne zmoglo plačevati, kar je dolžno, ne samo po dosedanjih postavah tu pa tam zavolj kake uime davek odpuščati, ampak celó ne povišati gruntnega davka.“

Ta nasvet je spleh v svojem vodilu pravičen, ne zahteva izjeme za to ali uno deželo posebej; tudi državnim dohodkom ne škoduje, ker se ni bati, da bi se gosp. finančni minister prerad in pregostoma poprijemal oblasti, ktera bi se mu s tem dala. Nasproti se pa vendar dá s tem nasvetom pomagati in polajšati ondi, kjer bi ta postava imela prehudo pritisniti in vsaj v posamnih primerljajih nekoliko v ozir vzeti, kaj je prav in kaj je mogoče.

Če bi se pa sklenilo in za dobro vzelo, kar je gospod poslanec Kromer nasvetoval, da namreč povišanje gruntnega davka in pa davka od poslopij ne bi zadelo dežele kranjske, svetujem jez iz vzrokov vsega pomisleka vrednih, ker je namreč zraven previsokega davka pri nas še dvojna bolezen, kakor sem popred popisal, ktera še večo škodo dela in premožnost spodjeda, to-le:

Visoka zbornica naj sklene:

„Dovoljenje za Krajnsko izrečeno, da se v njem ne poviša ne gruntni davek, ne davek od poslopij, velja tudi za pokneženo grofijo goriško in Gradiško.“

To je bil predlog gospod Goriupa, o katerem je pa, kakor je že znano, večina drugače sklenila.

— Črnogorski knez Mirko Petrović, kteremu se je poklonila tudi deputacija na Dunaji bivajočih Slovincov, je bil od vlade cesarske prijazno sprejet in kakor „Gen. Cor.“ piše, ne bo turška vlada napravila vojaških cest in trdnjav v Črnogori, kar je brž ko ne dunajska vlada ubranila. — Dunajski Slovenci so pred odhodom gosp. dr. Tomanu iz Dunaja v petek zvečer napravila slovesno besedo, ktere se je udeležilo tudi mnogo družih Slovanov.

— Ministerstvo kupčijstva dela nek že priprave za veliko obrtnijsko in kmetijsko razstavo, ki ima biti leta 1865 na Dunaji.

— Za 2 mesca v ječo obsojeni korar in vrednik českega časnika „Pozor“ gosp. Stule, bo moral, kakor sam pravi, nastopiti ječo v Garstenu, ako mu milostljivi kardinal nadškof pražki ne bojo mogli pripomoči saj toliko, da namesto jetnišnice v Garstenu pride v kak kloster domači, da ondi prestopi kazen svojo.

— Na Laškem je novo ministerstvo, opustivši za zdaj vse hrepenenje po Rimu in Benedkah, začelo v red devati notranje deželne zadeve; kolikor mrzlejši se kaže cesar Napoleon Lahom, toliko prijazniši se jim kažejo Angleži; Garibaldi, zapustivši Pizo, je prišel že v Kaprero, svoje navadno bivališče v mirnih časih.

— Na Grškem še ne bojo tako kmali kralja dobili, ker tisti, ki jih Grki želijo, kakor angleški kraljevič Alfred, in kralj portugalski Ferdinand, ki ga jim Angleži priporočajo, nočejo jim kralji biti; brž ko ne se bo iz tega ob novem letu še izlegel kak nevaren kvas novih homatij, ako bi Grke, razkačene po tem odbijanju, navdala misel izvoliti si ljudovlado.

— Ker gré skozi Moldavo in Vlahijo veliko orožja na Srbsko za kneza srbskega, ni drugim vladam to po volji; zato so pisale knezu moldavo-vlaškem, naj ustavi to razpošiljanje; al knez tega ne stori, in to dela zdaj velik hrup po svetu.

— Od poljske meje se piše, da je rusovska vlada zasledila skriven puntarsk odbor, zato je 16. dne t. m. vse pisarnice in sobe varšavo-dunajske železnice po policiji in žandarjih natanko preiskavati dala; 5 ur je trpelo preiskovanje, pa našli niso nič. Drugo noč potem so več osób zaprli, med njimi tudi sina predsednika varšavo-dunajske železnice; tudi iz dežele dopeljavajo pogostoma sumljive ljudi, med kterimi veliko duhovnov. To neprenehano rovanje na Poljskem se čudno ujema z milostjo ruskega cara, ki z ukazom od 20. dne t. m. preklicuje vse še obstoječe zapovedi, po kterih so bile zemljišča nekdanjim puntarjem vzete, in vleva, naj se vsem, ki so se iz prognanstva domú vrnili in tudi tistim, ki so bili zunaj svoje domovine na ptujem rojeni, spet vse posestva povrnejo.

Listnica vredništva. Gosp. V. na Reki: Le pošljite poštarino. — Gosp. A. L. v. St. Prejeli; se bo zgodilo, kakor želite. — Neznanimu gosp. pisatelju: Prejeli smo rokopis s prislovico: „Naprej zastava slave“. — † V občinski postavi od l. 1849 so „Novice“ ločile srenjčane in midsrenjce, uni so po posetvu in davku, ti po rojstvu ali vzetju v srenjo udje srenjski; ostali drugi so ptujci ali unanjiki. — Po takem bi utegnili tudi občinar in medobčinar dobro biti, pa res je, da je beseda občina še malo znana. Domačinec (Heimatsberechtigter) in nasproti nedomačinec menda dobro zaznamuje dotično misel. Bi se tedaj ne smelo reči: „Občinarji (srenjčani) so 1. domačinci in 2. nedomačinci itd.“?

Kursi na Dunaji

23. decembra 1862.

v novem denarji.

Deržavni zajemi ali posojila.	Druge obligacije z lotrijami.
5% obligacije od leta 1859	Kreditni lozi po g. 100 . g. 131.50
v novem dnar. po 100 g. g. 65.75	4 1/2% Terzaški lozi po 100 „ 118.00
5% nar. posojilo od l. 1854 „ 82.30	5% Donavsko-parabrod-
5% metalike „ 75.5	ski po g. 100 „ 94.50
4 1/2% „ „ 61.75	Knez Esterhazy. po g. 40 „ 98.50
4% „ „ 55.00	Knez Salmovi po g. 40 „ 36.25
3% „ „ 41.25	Knez Palfyovi po g. 40 „ 35.50
2 1/2% „ „ 35.00	Knez Claryovi po g. 40 „ 35.00
1% „ „ —	Knez St. Genoisovi po g. 40 „ 35.00
Obligacije zemlišn. odkupa.	Knez Windischgrätz. po g. 20 „ 21.25
(po 100 gold.)	Grof Waldsteinovi po g. 20 „ 21.00
5% doljno - avstrijske g. 87.00	Grof Keglevičevi po g. 10 „ 15.25
5% ogerske „ 71.85	Budimski . . . po g. 40 „ 36.25
5% horvaške in slavonske „ 71.50	
5% krajnske, štajarske.	Denarji.
koroške, istrijske . . . 85.00	Cesarske krone g. 16.90
Deržavni zajemi z lotrijami.	Cesarski cekini „ 5.63
Zajem od leta 1860 „ 88.55	Napoleondori 20 (frankov) „ 9.77
„ „ „ 1860 petink. „ —	Souvraindori „ 17.05
„ „ „ 1839 „ 141.25	Ruski imperiali „ 10.02
„ „ „ 1839 petink. „ —	Pruski Fridrikdori „ 10.27
5% narodni od leta 1854 „ 91.25	Angleški souvraindori . . „ 12.26
Dohodkine oblig. iz Komo „ 17.75	Louisedori (nemški) „ —
	Srebro (azijo) „ 16.25